

Værdige arvtagere

6. september 2020 af [Morten Tjalve](#)

3

ANMELDELSE

999999

Forfatter: Jean-Yves Ferri

Tegner: Didier Conrad

Farvelægger: Thierry Mébarki

Oversætter: Francois-Eric Grodin

Forlag: Cobolt

Form: 48 sider, farver, indbundet eller softcover

Vejl. pris: 179/149 kr. (indbundet eller soft)

Udgivelsesår: 2020

Udgivelsesland: Danmark

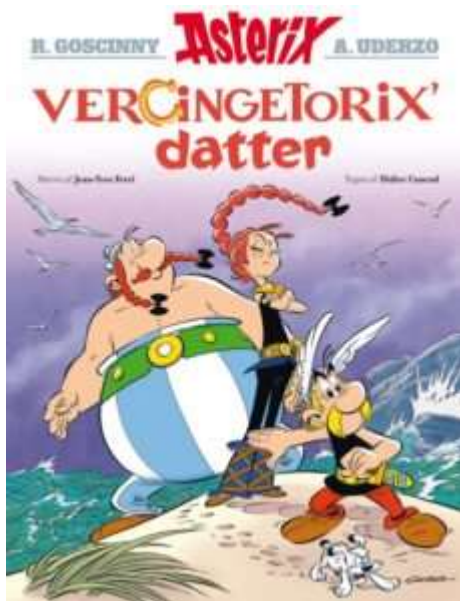
Den stolte gallerhøvding *Vercingetorix'* datter har fået hovedrollen i albummet af samme navn, hvor både ældre og yngre læsere vil kunne finde sig til rette.

James Bond filmene var i perioder nærmest en parodi fyldt med så mange ritualer, at der knap var plads til handlingen. Lidt det samme skal forfatter Jean-Yves Ferri og tegner Didier Conrad sørge for at finde balancen imellem, i det 38. album om gallerbyen langt mod nord.

De faste indslag

For enhver (tro)fast læser af Asterix har jo nogle forventninger. Der skal tæskes nogle romeres. Obelix skal da prøve at få noget trylledrik eller blive sur når nogen påtaler hans vægt. Slagsmålet i gallernes landsby er vel uomgængeligt. Sjove personnavne og mere eller mindre kreative sproglige finurligheder hører til. Og festbanketten må nu engang afrunde historien. Listen er bestemt længere, så der skal tages nogle valg. Det gør Jean-Yves Ferri og Didier Conrad i deres fjerde album efter de overtog serien. Så selv om de absolut har mange af ritualerne med, så balancerer de det fornuftigt, så det ikke kvæler fortællingen om den galliske hærfører Vercingetorix' datter Adrenaline.

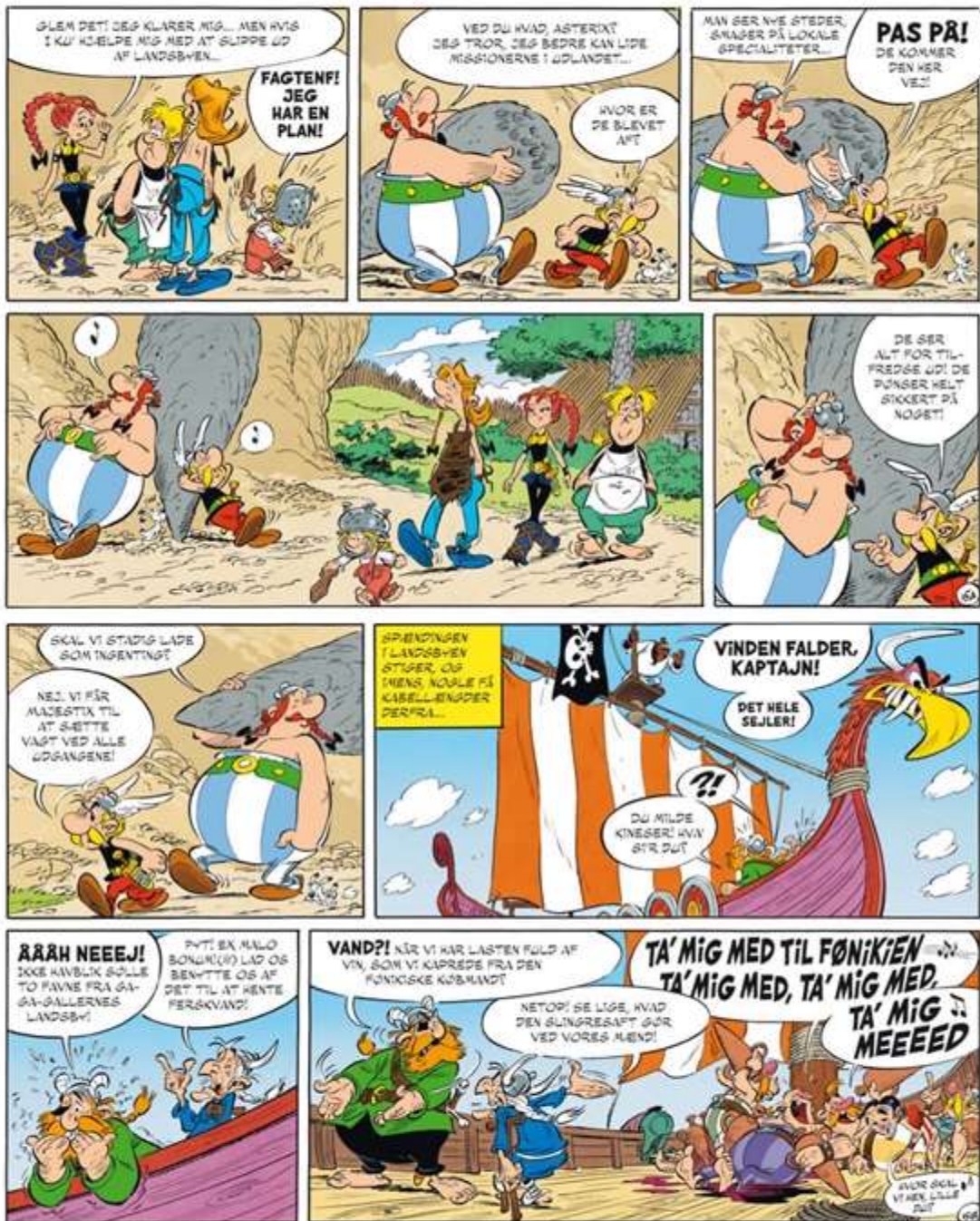
Ungdomsoprør

På forsiden står Asterix, Obelix og Adrenaline med ryggen mod havet, front mod læseren og tre vidt forskellige udtryk. Obelix virker nærmest skræmt. Asterix beskyttende og årvågen. Adrenaline trodsig og med lukkede øjne imellem de to andre. Truslen er da også stor, for Cæsar har fået nys om hendes eksistens og frygter at den torques (et halssmykke) hun har arvet fra sin far, kan blive kimen til et nyt oprør mod ham. Og oprør bliver netop et hovedtema i *Vercingetorix' datter*, men ikke så meget imod Cæsar, mere imod den voksne generation og deres forventninger til ungdommen.

Idéfix er også med på forsiden. Modigt gøende ad den ukendte trussel, men også tilbagetrukket i kropssposition. Den lever lidt sit eget tilbagetrukne liv i albummet og spiller ikke nogen rolle i handlingen. Til gengæld virker det til, at Conrad har nydt at puste liv i den som aktiv birolle, da den lystigt følger med rundt og har sine egne små oplevelser ved siden af historien. Lidt på samme måde som Gøjen og Pildskadden fra Rasmus Klump ofte lavede deres helt egne narrestreger i bunden af ruderne.

Adrenaline drømmer, naturligt nok, ikke om at blive fanget og opdraget af romerne. Derfor finder hun åndsfællesskab med fiskehandler Hørmetix' store dreng, Blinix, og smeden Armamix' tilsvarende Selfix. Så der er nok at se til for Asterix og Obelix, der får til opgave at holde øje med Adrenaline, herunder sørge for at hun ikke stikker af, hvilket hun ellers har en tendens til at gøre.

Der er blevet slået på de store markedsføringstrømmer i anledning af, at der endelig, efter mere end 60 år, er kommet en heltinde med i serien. Køn spiller nu ikke den store rolle, det handler mere om den vigtige overgang fra teenager til voksen, som Adrenaline måske nok er katalysator for, men slet ikke ene om i albummet. Den del af fortællingen lykkes ret fint, uagtet at de fleste læsere, i hvert fald i Danmark, må formodes at have forladt denne aldersgruppe for en anelig mængde år siden.

(10) INTET ER SÅ JALT, AT DET IKKE ER GODT FOR NOGET.

Asterix og Obelix holder diskret øje med ungdommen, mens de obligatoriske sørøvere nærmer sig fra havet.

Gammel vin på ny amfora

Som udgangspunkt er skelettet for albummets historie set før. I *Asterix og vikingerne* skal Asterix og Obelix gøre et mandfolk ud af Majestix' nevø. I *Asterix ta'r til Spanien* er det høvding Calamar y Tintas søn, de, i sikkerhed for romerne, skal følge hjem. Og endelig i *Asterix og søn* leveres en ukendt baby på dørrinnet hos de to barnløse gallere. Så kombinationen af de to ugifte, men samboende, gallere og yngre generationer er altså brugt tidligere. Provoix fra *Asterix og vikingerne* havde også noget af det samme oprør i sig, som Adrenaline, men manglede til gengæld i høj grad det mandsmod – undskyld – kvindsmod, som Adrenaline i rigelig grad besidder, når hun beslutter sig for at stikke af mod England.

Når det kommer til tegningerne, så er Conrad en værdig arvtager af den ellers nærmest umulige opgave med at fortsætte Uderzos stil. Conrad tegner med et enormt overskud. Spændstigt, detaljeret og med et fint blik for mimik og gestik. Det ligner, med undtagelse af Cæsar, der er ramt lidt ved siden af, langt hen ad vejen Uderzo. Slår man op på en tilfældig side, er det vanskeligt hurtigt at udpege præcise forskelle. Så selv om man måske nok savner mesteren selv, så er det mere end godkendt.

Vercingetorix' datter vil næppe skuffe seriens normale målgruppe og skulle enkelte yngre læsere forville sig derind, så vil de opdage, at den rent faktisk prøver at rumme dem. Både i form af nogle personer, de kan identificere sig med og en handling centreret omkring samfundets forventninger til

dem. Ferri får undervejs listet nogle hip til den moderne ungdomskultur ind, måske visuelt mest tydeligt i den torques Adrenaline bærer om halsen som et par hovedtelefoner, dog ikke in ear! Der bliver også plads til nogle pointer om genbrug og bæredygtighed, så albummet rodfæstes i vores tidsperiode.

Samtidig vil alle vi andre midaldrende eller ældre læsere få et album, der passer ind i seriens tradition. Holder man af de sproglige brandere, så er der rigeligt med kød på dén pind. Der er sproglige hip til både Holberg og Gasolin/Kim Larsen imens Ludwikamadeus sætter tempoet på romernes skib og sortklædte Adrenaline, der ikke bryder sig meget om pigetøj, i stedet foretrækker gother-stil. Så selv om noget af gassen efter min mening går af ballonen i albummets klimaks, så er det bestemt et værdigt album nr. 38 i serien, som Ferri og Conrad har begået. Ikke noget dårlig bedrift, når der er tale om en hjørnesten i den europæiske albumtradition.

Albert Uderzo Asterix Didier Conrad Jean-Yves Ferri René Goscinny

Morten Tjalve